

Nr 223.

Uppläst och godkänd i Första kammaren den 28 maj 1912.
» » » i Andra kammaren den 28 maj 1912.

Riksdagens skrifvelse till Konungen, i anledning af dels Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om ändrad lydelse af § 3 mom. 6 i förordningen den 6 augusti 1894 angående mantalsskrifning, dels ock en i ämnet väckt motion.

(Bevillningsutskottets betänkande nr 43.)

Till Konungen.

Genom proposition, nr 227, af den 26 april 1912 har Eders Kungl. Maj:t, under åberopande af tvenne propositionen i utdrag bilagda statsrådsprotokoll öfver finansärenden, föreslagit Riksdagen att antaga följande

Förslag

till

Förordning om ändrad lydelse af § 3 mom. 6 i förordningen den 6 augusti 1894 angående mantalsskrifning.

Härigenom förordnas, att § 3 mom. 6 i förordningen den 6 augusti 1894 angående mantalsskrifning skall erhålla följande ändrade lydelse:

Mom. 6. Ledamot af statsrådet, som för utöfning af statsråds-ämbetet afflyttar från den ort, hvarest han vid utnämningen var bosatt, äger utan hinder häraf fortfarande vara där mantalsskrifven.

Är någon, som blifvit af Kungl. Maj:t förordnad till ledamot i kommitté eller kommission eller mottagit uppdrag att såsom sakkunnig biträda inom statsdepartement eller af Riksdagen erhållit särskildt uppdrag, för uppdragets fullgörande bosatt å annan ort än den, där han förut haft sitt hemvist, äger han fortfarande vara mantalsskrifven å sistnämnda ort, om han där innehar tjänst, äger fastighet eller idkar rörelse.

Den, som i och för arbete eller uppdrag af tillfällig beskaffenhet uppehåller sig å annan ort än den, där han är bosatt, må ej af sådan anledning mantalsskrifvas å uppehållsorten.

I sammanhang med Eders Kungl. Maj:ts förevarande proposition har Riksdagen till behandling förehaft en i ämnet väckt motion, hvori hemställts, att Riksdagen vid antagande af föreliggande förslag måtte komplettera detta så, att andra styckets sista sats finge följande lydelse: »om han där innehar tjänst, äger eller brukar fastighet eller idkar rörelse».

I likhet med föredragande departementschefen finner Riksdagen en ändring i mantalsskrifningsförordningen vara erforderlig för att tillförsäkra personer, hvilka för fullgörande af sådana offentliga uppdrag, som omförmälas i andra stycket af ofvan intagna förslag, bosätta sig å annan ort än den, där de förut haft sitt hemvist, möjlighet att fortfarande vara mantalsskrifna å sistnämnda ort.

Enligt Eders Kungl. Maj:ts förslag skall den, som af dylik anledning flyttar till annan ort, äga rätt att i fråga om mantalsskrifningen välja mellan den förra boningsorten och den, där han vid mantalsskrifningen är bosatt, dock att såsom villkor för mantalsskrifning å den förra orten skall gälla, att han därstädes innehar tjänst, äger fastighet eller idkar rörelse. Beträffande dessa villkor har i ofvanberörda motion yrkats sådan ändring, att äfven den, som å den förra boningsorten brukar fastighet, må äga rätt att där fortfarande vara mantalsskrifven. Den utvidgade möjlighet till valfrihet i fråga om mantalsskrifningsort, som motionärens förslag innebär, synes Riksdagen vara befogad.

Riksdagen får sålunda tillkännagifva, att Riksdagen för sin del antagit följande

Förslag

till

förordning om ändrad lydelse af § 3 mom. 6 i förordningen den 6 augusti 1894 angående mantalsskrifning.

Häri genom förordnas, att § 3 mom. 6 i förordningen den 6 augusti 1894 angående mantalsskrifning skall erhålla följande ändrade lydelse:

Mom. 6. Ledamot af statsrådet, som för utöfning af statsråds-ämbetet afflyttar från den ort, hvarest han vid utnämningen var bosatt, äger utan hinder häraf fortfarande vara där mantalsskrifven.

Är någon, som blifvit af Kungl. Maj:t förordnad till ledamot i kommitté eller kommission eller mottagit uppdrag att såsom sakkunnig biträda inom statsdepartement eller af Riksdagen erhållit särskildt uppdrag, för uppdragets fullgörande bosatt å annan ort än den, där han förut haft sitt hemvist, äger han fortfarande vara mantalsskrifven å sistnämnda ort, om han där innehar tjänst, äger eller brukar fastighet eller idkar rörelse.

Den, som i och för arbete eller uppdrag af tillfällig beskaffenhet uppehåller sig å annan ort än den, där han är bosatt, må ej af sådan anledning mantalsskrifvas å uppehållsorten.

Stockholm den 28 maj 1912.

Med undersätlig vördnad.